

Svar til Karl Halvor Teigen

I juniutgaven ber Karl Halvor Teigen meg svare på ett av vår tids virkelig store og brennende spørsmål: Når kan man bruke betegnelsen *psykolog*?

PUBLISERT 5. juli 2013

Professor Teigen gjør meg en glede ved å vise at han leser mine små språktips i Tidsskriftet, men en altfor stor ære når han vil gi meg rollen som *deus ex machina*, guden i det antikke drama som blir firt ned fra loftet for å løse en floke som menneskene ikke greier å løse selv.

Men jeg kan jo slå følge på Teigens egen vei til løsningen: Finn på en unik yrkestittel. Det unike kan være et forledd: sivilpsykolog, diplompsykolog, masterpsykolog, allmennpsykolog – eller en etterhengt tilføyelse: psykolog 1. klasse, eventuelt psykolog 2. klasse. Det må da finnes noe brukbart som er entydig og dertil seriøst?

Det stemmer for øvrig ikke at ikke hvem som helst kan kalles psykolog, eller kalle seg selv det. Så lenge de ikke gir seg ut for profesjonelle og vil tjene penger på det, er det fritt fram. Enhver tenkelig tittel kan ha et liv utenfor profesjonen.

Et par passende sitater: «Det er Viljen, som det gælder» (Ibsen, *Brand*, 2. handling), og «Gaaer hen, I Skabhalse, og forliger Sagen» (Holberg, *Den politiske Kandestøber*, V, 2).

Dag Gundersen, ordbokredaktør og professor i nordisk språkvitenskap

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 7, 2013, side 707